

[Oluf Pedersen.]

Tilhænger af Kornetold eller af en Kornordning som den her foreslaaede. Blandt Husmænd og Gaardmænd er mindst 99 pCt. Modstandere deraf. Vi har set det udtrykt paa Husmændenes Sendemandsmøder, og Vedtagelser paa Husmændenes Sendemandsmøder kan selvfølgelig ikke ændres, fordi man vedtager noget andet i et udvidet Bestyrelsesmøde, hvor politiske Betragtninger gør sig gældende, i et Møde, der ikke, saadan som naar det gælder Sendemandsmøderne, foregaar for Offentlighedens Lys og saadan, at man kan vide, hvilken Besked der gives af de Folk, der prøver at faa de paagældende til at gaa med til en saadan Ordning.

Hvad der sker ved dette Forslag, det er, at man flytter Byrden fra de kornselgende over til de kornkøbende, fra Herremændene over paa Husmændene og Gaardmændene. Hvis man regner med en gennemsnitlig Kornetold af 4 Kr., saa vil i Gennemsnit, med den nuværende Produktion, hver eneste Husmand og Gaardmand komme til at aflevere 70 Kr., og for Herregaardene vil det betyde en Gevinst hvert Aar paa 10 000 Kr. I denne Forbindelse kan der være Grund til at gøre opmærksom paa, at der er en Gruppe af Husmænd, der har faaet deres Afgifter til Staten reguleret i Forhold til Kornprisen, og for dem vil Gennemførelsen af et Forslag som det foreliggende betyde en øget Udgift, fordi de er kornkøbende; men de faar samtidig deres Afgift til Staten sat op, de kommer altsaa til at betale det dobbelte.

Resultatet af en Kornordning som den, der er Tale om her, vil da blive øget Krise for det kornkøbende Landbrug, det vil blive højere Jordpriser for Herremændene, og det vil derfor komme til at virke imod Udstykning. Det er, hvad man med Rette kan kalde ren og skær Godsejerpolitik. Nu hørte jeg nok den ærede Ordfører for Socialdemokratiet sige, at man skulde se samfundsmæssigt paa det. Han maa altsaa regne med, at det er Herremændene, der her i Landet har den største samfundsmæssige Betydning. Vi fra vor Side ønsker ikke at gaa ind for nogen Særret og heller ikke nogen Særret for Herremændene. Nu har man i denne Rigsdagssamling givet Herremændene først en Nedsættelse af Amtsgrundskylden, dernæst Svinekort — det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen var inde paa, hvilken mægtig Gevinst disse Svinekort kunde betyde for Herremændene; nu giver man yderligere disse Herremænd en højere Kornpris, og saa skal man endda, ifølge

Lovforslaget, give dem Andel i den Fond, der bliver af det, som de kornkøbende betaler ind. Det kan man kalde at give til Herremændene paa Husmændenes og Gaardmændenes Bekostning.

Men kan en saakaldt demokratisk Regering fortsætte med en saadan Politik og slippe levende fra det? Jeg anser dette Forslag for at være en Uret imod det mindre og det mellemstore Landbrug, jeg anser det for at være skadeligt for den Forædlingsvirksomhed, der betyder saa meget for det danske Samfund som Helhed, og jeg anser det for stridende mod de Løfter, som ærede Medlemmer af dette høje Ting har givet Vælgerne, idet under sidste Valgkampagne samtlige Partier, bortset fra de Konservative, som stod lidt vaklende, i hvert Fald ude paa Landet, gik imod en Kornetold. Hvorledes kan man saa bagefter komme herind paa Rigsdagen og sige: Det blæser vi en lang March! Er Forholdet ikke dette, at Folkets Villie skal være Landets Lov?

Naar man kommer ind paa en Kornetold, staar dette i Forbindelse med Landbrugets Vanskeligheder. Men Landbrugets Vanskeligheder stammer jo ikke fra, at man har for lidt Told, men fra, at man har for meget Told; det er ikke mere Told, men mindre Told, det danske Landbrug trænger til. Dette Forslag er et socialistisk Forsøg paa at misbruge dansk Landbrugs Nødsituation og tvinge det ind under Staten, ind i Planøkonomien, og man har sikret dette Forsøgs Gennemførelse ved at forbinde Planøkonomien med Højres gamle Krav om Kornetold. Det er en Kombination af den Slags, som sand Liberalisme naturligt maa vende sig imod.

Det hedder i Forslaget, at Kornkøberne skal betale et Tilskud til billigt Brød af hjemligt Forbrug. Den højtærede Landbrugsminister sagde, at de Priser, man her har fastsat, skulde give samme Pris paa Kornet som i 1909—14. Som ærede Medlemmer har været inde paa, er Forholdet det, at Rugbrødsprisen er steget fra 56 til 70 Ø., og Franskbrødsprisen fra 36 til 64 Ø.; Brødet er altsaa steget med 25—80 pCt. Men Kornprisen skal, selv efter dette Forslag, ikke være højere end før. Hvorfor skal man da give Tilskud til Bagerne? Forklaringen er vel nok den, at man siden 1909—14 ved Hjælp af Skatteskræven har faaet skruet Omkostningerne i Vejret og derved har paalagt Bagerne saa store Skatter, at det nu er nødvendigt af Kornfonden at tage Penge til at betale Bagernes Skatter og Omkostninger med. Hvis ikke Forholdet er det,